

Galanteri. Mill var ridderlig — og mange højmodige Mænd med ham! Men det er Galanteri, naar Herrerne bærer Damernes Overtøj, rejser sig op for dem i Sporvognen, siger dem Komplimenter, og der ingen Ærbødighed er i det indre, som svarer dertil. Der er intet galt ved Galanteri, naar det er et Udtryk for virkelig Ridderlighed, men det, som kan gøre Kvinderne harmfulde over denne udvendige Ridderlighed, er, naar der intet tilsvarende er indvendig, naar den Mand, som er saa fuld af Ridderlighed i den selskabelige Omgang med Kvinder, underkuer sin Hustru i det daglige Liv eller f. Eks. gaar op i Tinget og stemmer imod en Lov, som vil give Kvinden en bedre Stilling i Samfundet. —

Der er mange, som siger, at naar Kvinden fordrer Rettigheder, kan hun ikke længer fordre Ridderlighed. Dette er en meget stor Fejltagelse! Hun *fordrer* den nu ikke, men jeg vil haabe for Mændene, at de altid ville vise hende den. Den bliver ikke overflødig, fordi hun faar Menneskerettigheder. Thi Kvinden vil altid vedblive at være den svage, som den stærkere bør vise Ridderlighed, *fordi hun er Slægtens Moder!* At hun er en finere, svagere Skabning, ligger i, at hun har dette Kald, hvortil hendes Legeme jo udvikles lige fra den tidligste Ungdom. Dette gør, at selv den ugifte Kvinde aldrig fuldt ud kan tage Kappelstriden op med Manden, og den Kvinde, der gifter sig og bliver Moder, maa — om end ikke helt, saa dog for Størstedelen — opgive sit selvstændige Erhverv, og nødes hun af økonomiske Grunde, f. Eks. Rengøringskoner, til at hjælpe med at tjene til Føden, saa lider ikke alene Hjemmet derunder, men hun selv bliver opslidt før Tiden. Men dette, at hun en lang Tid af sit Liv stilles uden for Erhvervsarbejdet, at hendes legemlige Kræfter blive svagere, gør, at hun kommer til at trænge til Ridderlighed, men en *ægte Ridderlighed*, som ikke vil se dette hendes *store Kald* kue hende ned til en Stilling i Samfundet uden menneskelige og borgerlige Rettigheder. —

Hver Mand, som velsigner den Kvinde, der bragte ham til Verden med Smerte, eller den, som blev hans Børns Moder, vil føle, at ved at vise hele Kvindekønnet en *ægte Ridderlighed* for dette hendes *store Kalds* Skyld ærer han sin Hustru og sin Moder.

Astrid Stampe.